

N:o 38.

Af herr **Thomas Nyström**, *angående ändrade bestämmelser i fråga om villkoren för återbetalning af enskilda jernvägsaktiebolag beviljade statslån.*

Uti en af herr Poignant, m. fl. undertecknad vid senaste riksdag väckt motion n:o 36, till hvilken jag vördsamt anhåller få hänvisa, föreslogs en nedsättning af annuiteten å vissa enskilda jernvägar beviljade statslån.

Statsutskottet yttrade härom uti sitt utlåtande n:o 57 — — — — »då vidare inverkan af 1880 års låns konvertering å den effektiva räntan för detta lån och således äfven å statsskulden i dess helhet ännu icke är utredd, hvilket förhållande eger så mycket större betydelse, som nämnde lån utgör mer än en tredjedel af statens skuld;

samt då frågan om nedsättning af räntan å de äldre jernväglånen lämpligen torde kunna till behandling företagas i sammanhang med den redan nästkommande år uppstående frågan om beviljande af ny fond för låneunderstöd åt enskilda jernvägsanläggningar och om den ränta, staten dervid bör betinga sig för nya jernväglån, vid hvilket tillfälle nyssberörde lånekonverterings verkan är känd, har utskottet» — — — — »funnit sig för närvarande böra hemställa, att herrar E. Poignants m. fl.» — — — — »ofvan omnämnda motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.»

Då vid den annuitetsnedsättning å lån till enskilda jernvägar, som gjordes 1886, den effektiva medelräntan å statsskulden i dess helhet uträknades till 4,³⁴⁸ procent, och då den sedan dess fallit till cirka 4 procent och då under innevarande år en beaktansvärd vinst uppstår till följd af 1880 års låns afstämpling till 3 ¹/₂ procent ränta, hvilken omständighet

är af så mycket större betydelse, som nämnda lån utgör mer än en tredjedel af statens skuld, synes, på sätt statsutskottet i ofvannämnda utlåtande antydt, nedsättning af räntan å de äldre jernvägslånen nu lämpligen kunna tagas under ompröfning, och detta med så mycket större skäl, som den ränta staten sjelf har att utbetala blir betydligt mindre än hvad densamma erhåller af jernvägsbolagen.

Skulle för medgifvandet af den förmån, som här afses — annuitetens nedsättande till 4 $\frac{1}{2}$ procent af ifrågavarande jernvägslån — några särskilda vilkor möjligen finnas nödiga, torde statsutskottet vara oförhindradt att föreslå sådana.

Med stöd af hvad här anförts tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte medgifva, att de enskilda jernvägsaktiebolag, hvilka erhållit lån ur de af 1871, 1876, 1881, 1886 och 1891 årens riksdagar beviljade anslag till låneunderstöd för enskilda jernvägar, må, om de före utgången af innevarande år derom hos fullmäktige i riksgäldskontoret göra anmälan, antingen återbetala sin skuld till riksgäldskontoret på sådant sätt, att annuiteten, utan rubbning af öfriga för lånet gällande bestämmelser, för tiden från och med nästkommande år beräknas till fyra och en half procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning derå, eller, om de sådant önska, medgifves rätt att under loppet af innevarande eller nästkommande år efter sex månaders föregången uppsägelse till riksgäldskontoret inbetala hela återstoden af ifrågavarande lån.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1896.

Th. Nyström.
